

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3188/2021. (V. 19.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 29.Bpkf.10180/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Gatter László ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a Fővárosi Törvényszék 29.Bpkf.10180/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
 - [3] 2.1. Az indítványozókat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. március 30. napján kelt, 18.B.13.060/2014/167. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.8870/2017/16. számú határozatával 2017. december 11-én jogerőre emelkedett ítéletével a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett lopás bűntette miatt – mint különös visszaesőket – egyaránt 1 év 5 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
 - [4] Az ítélettel szemben az indítványozók védője terjesztett elő perújítási indítványt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 408. § (1) bekezdés a) 1. pontjában írtakra hivatkozva.
 - [5] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. április 21-én kelt, 24.Bpi.6964/2018/4. számú végzésével perújítási nyomozást rendelt el, majd a nyomozati iratok alapján a 24.Bpi.6964/2018/12. számú, 2018. augusztus 10. napján kelt végzésével elrendelte a perújítást. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.11.586/2018/52. számú, 2019. június 19. napján kelt végzésével a perújítást elutasította.
 - [6] A végzés ellen az indítványozók és védőjük indokolás nélkül fellebbezést jelentettek be. A Fővárosi Főügyészség 2019. augusztus 14. napján kelt és a bíróságra 2019. augusztus 15. napján érkezett Bfel.3123/2015/15-16. számú átiratában a fellebbezést nem találta alaposnak és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzést hagyja helyben azzal az ügy érdemére ki nem ható javaslattal, hogy a perújítás elutasítására vonatkozó törvényi rendelkezéssel kapcsolatos elírást, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 647. § (2) bekezdés b) pontjára történő hivatkozást javítsa ki a Be. 647. § (2) bekezdés a) pontjára történő utalásra.
 - [7] A másodfokú döntés meghozatala előtt az indítványozók nem terjesztettek elő részletes indokolást. A Fővárosi Törvényszék a főügyészségi átiratot nem küldte meg a védelem részére, majd a 2019. szeptember 12. napján

kelt, tanácsülésen hozott 29.Bpkf.10180/2019/3. számú végzésével az elsőfokú döntést – az elírás kijavítása mellett – helybenhagyta. A másodfokú bíróság a tanácsülés kitűzéséről nem értesítette a feleket.

- [8] 2.2. A Fővárosi Törvényszék jogerős végzésével szemben benyújtott panaszukban az indítványozók kérték a Fővárosi Törvényszék perújítási eljárásban született, másodfokú, jogerős végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és annak megsemmisítését.
- [9] Az indítványozók szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseiben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz és a védelemhez való jogukat.
- [10] Az indítványozók a Be. 3. § (1) bekezdésének, valamint az 598. § (4) bekezdésének bíróság általi megsértését állították a panaszukban, mert a jogerős végzést meghozó bíróság nem értesítette a védelmet a tanácsülés kitűzéséről és időpontjáról. Nem kapták meg a főügyészségi átíratot, s ezért nem volt lehetősége a védelemnek a vád álláspontjának megismerésére és azzal kapcsolatos észrevételek előadására, így a bíróság a védelem álláspontjának ismerete nélkül döntött az elsőfokú határozat helybenhagyásáról. Az indítványozók szerint a Be. idézett szabályainak a megsértése egyúttal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseinek sérelmét is előidézti, mivel a bíróság mulasztása a tisztességes eljárás részét képező fegyverek egyenlőségének alapelveivel és az alkotmányos jogként értelmezett védelemhez való joggal sem egyeztethető össze.

II.

- [11] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.”

- [12] 2. A Be. érintett, a támadott végzés kihirdetésének napján hatályos rendelkezései:

„3. § (1) A terheltnek a büntetőeljárás minden szakaszában joga van a hatékony védelemhez.”

„584. § (6) Az ügyészség és a védő a fellebbezést írásban indokolni köteles. Az indokolást az ügyiratok felterjesztéséig az elsőfokú bíróságnál, az ügyiratok felterjesztése után a másodfokú bíróságnál – legkésőbb a másodfokú tanácsulást vagy tárgyalást megelőző tizenötödik napon – lehet előterjeszteni.”

„598. § (4) A tanács elnöke az ügyészséget, a vádlottat, a védőt és a fellebbezőt értesíti a tanácsülés kitűzéséről, a tanácsülés időpontjáról és tájékoztatja arról, hogy nyolc napon belül a más által bejelentett fellebbezésre, indítványra vagy nyilatkozatra észrevételeket tehetnek.”

III.

- [13] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek.
- [14] A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelel, az indítványozók érintettnek tekinthetők, a végzés az ügy érdemében hozott döntés és további jogorvoslatra nincs lehetőség. Az Abtv. 29. §-a szerint „[a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”. Mivel az ügyben felmerült annak az ésszerű kételye, hogy a másodfokú bíróság panaszban állított mulasztása – az ügyészség észrevételét a bíróság nem küldte meg a védelem és az indítványozók részére, így arra nem volt lehetőségük reagálni, ekként a másodfokú bíróság a védelem álláspontjának ismerete hiányában hozta meg döntését – alaptörvény-ellenesen korlátozta az indítványozók tisztességes eljáráshoz

és védelemhez való jogát. Azt megítélni pedig, hogy a megjelölt eljárásjogi szabálysértések a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet idéztek-e elő, csak érdemi vizsgálat keretében lehetséges.

- [15] Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság tanácsa a 2020. december 8. napján tartott ülésén az alkotmányjogi panaszt befogadta.

IV.

- [16] 1. Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [17] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként áttekintette az ügy – azon belül különösen az ellenérdekű fél álláspontjának – megismeréséhez való joggal és az ügy előbbre vitelét biztosító – különösen észrevétel- és nyilatkozattételhez való – joggal kapcsolatos gyakorlatát.
- [18] 2.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében *expressis verbis* nem szereplő, de abból levezethető az a követelmény is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége, amely ekként a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványként értelmezhető {többek között lásd: 21/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [57]}. A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalmá legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége elvének megfelelő érvényesülésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság korábban több ügyben azt is leszögezte, hogy annak elengedhetetlen feltétele, hogy a szembenálló felek jelen legyenek az eljárási cselekményeknél, valamint a vád, illetve a védelem és terhelt ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhesse meg az ügyben releváns adatokat [pl. 3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [21], továbbá 3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [16]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság más ügyben arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}.
- [20] 2.2. Az Alkotmánybíróság olvasatában „a védelemhez fűződő jog az alkotmányos büntetőeljárás jog egyik olyan alapelve, amely a büntetőeljárás valamennyi szakaszában számtalan különböző részletszabályban érhető tetten. Az Alkotmánybíróság a 25/1991. (V. 18.) AB határozatában ezt úgy fogalmazta meg, hogy »[a] védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igényrel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik.« (ABH 1991, 414, 415) A büntetőeljárásban a terheltnek joga van ahhoz, hogy saját magát megvédje, és ahhoz is, hogy ennek érdekében védőt vegyen igénybe.” {8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [21] 2.3. Az Alkotmánybíróság több határozatában vizsgálta már a tisztességes eljáráshoz való jog elemeit, rámutatva, hogy az „ítélkezés minőségét meghatározó követelmények egy részét közvetlenül az Alaptörvényben szabályozott, a tisztességes eljáráshoz való jog nevesített részjogosítványának is tekinthető intézményi és eljárási garanciák jelentik [így a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, a tárgyalás igazságossága, nyilvánossága és az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye, lásd: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}. A végső soron szintén a tisztességes eljáráshoz való jogra mint »anya-jogra« visszavezethető, azzal logikai kapcsolatban álló jogosultságok egy másik csoportja önálló alapjogként került megfogalmazásra az Alaptörvényben [pl. az ártatlanság védelme, a védelemhez való jog, lásd: Alaptörvény XXVIII. cikk (2)–(3) bekezdései]. Vannak továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogból levezethető, az Alaptörvényben nem nevesített, de az Alkotmánybíróság által elismert részjogosítványok is {pl. a fegyveregyenlőség követelménye, lásd: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49], az indokolt bírói döntéshez való jog, lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [28]–[34]}. E jogosítványokat az eljárási törvények több

- esetben külön szabályokkal megerősítik és részletszabályokkal kibontják.” {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [48]; 5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [44]} Ennélfogva léteznek olyan jogalkotói, jogalkalmazói aktusok, amelyek egyaránt, egyszerre vetik fel a tisztességes eljáráshoz való jog (akár valamelyik nem nevesített részjogosultságának) és a védelemhez való jog sérelmét {például 21/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [54]; 3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [23]}. Ilyen, a tisztességes eljáráshoz való jog két részelemét egyaránt érintő büntetőeljárás garanciaként kezelte az Alkotmánybíróság az anyanyelvhasználatot is: „A tisztességes eljárás részjogosítványát képező fegyveregyenlőség elve, valamint a védelemhez való jog, azon belül a védelemre való felkészüléshez szükséges idő és eszközök biztosítása jelen ügyben összefonódik az anyanyelv használatával kapcsolatos rendelkezésekkel.” {3244/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [38]}
- [22] Az ügymegismerési jogosultságokat az Alkotmánybíróság hagyományosan a védelemhez való jog és a fegyveregyenlőség elve metszéspontjában helyezi el: „az iratbetekintéshez, a dokumentumok birtoklásához való jogot (amely az »eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és – megfelelő biztosítékok között – birtoklását« jelenti) az Alkotmánybíróság alapvetően a hatékony és megfelelő felkészülést biztosító védelemhez/védekezéshez való jog részeként és a fegyveregyenlőség garanciájaként kezeli {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 96; 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [60]–[61]}. Amint azt a 15/2016. (IX. 21.) AB határozat is megfogalmazta: »[a] védelmet megillető jogok magukban foglalják az ügy megismerését és az ügy előbbre vitelét célzó jogokat is. Az ügy megismerését biztosító jogok közé tartozik a jog a hatósági határozatok, intézkedések megismerésére, az iratbetekintésre és a jelenléthez való jog is« (Indokolás [38]).” {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [96]}
- [23] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata alapján megállapítja, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező fegyveregyenlőség elvének és az alkotmányos jogként felfogott védelemhez való jognak van egy közös halmaza, amelybe az ügy megismerésével, a nyilatkozattételhez, álláspont megismertetéséhez kapcsolódó terhelti-védői jogosítványok is beleértendők. Ezek gyakorlását teszi lehetővé a bíróság eljárási törvényekben meghatározott értesítési kötelezettsége. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság jelen ügyben is az alkotmányjogi panaszban írtakkal egyezően, egymásra tekintettel értelmezte a fegyveregyenlőség elvét és a védelemhez való jogot.
- [24] 3. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jog megsértését. Az ügymegismerési és nyilatkozattételi jogosultságokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}. Azt, hogy az ügy szempontjából mi minősül jelentős nyilatkozatnak, bizonyítéknak, az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálja.
- [25] Az Alkotmánybíróság több ügyben hangsúlyozta azt is, hogy „a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog nemcsak az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályaihoz is igazodik (például elsőfokú eljárás, rendes és rendkívüli jogorvoslati szak). Ebből következően nem feltétlenül ugyanazokat a garanciákat jelenti minden eljárási szakban (lásd a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat vonatkozásában: 3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [39]).” {3303/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [53]}
- [26] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben vizsgált eljárásjogi szabálysértés megítélése során azt is értékelni kell, hogy az az indítványozó jogi helyzetére milyen hatást gyakorol. Fellebbezésről való értesítés elmaradásával kapcsolatban mutatott rá az Alkotmánybíróság, hogy „[t]ekintettel kell lenni [...] arra is, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó kérelmének helyt adó döntést hozott, így az ügyészség fellebbezése alapján eleve fennállt annak a lehetősége, hogy a másodfokú bíróság az indítványozó számára hátrányos döntést hozzon. A fentiekre tekintettel a fellebbezésről történő értesítés elmaradása súlyosan csorbította az eljárásban résztvevő, sőt az alapul fekvő kártalanítási eljárást kezdeményező indítványozónak az eljárási jogait.” {3412/2020. (XI. 26.) AB határozat, Indokolás [28]}
- [27] Hasonló ügyekben az Alkotmánybíróság tehát figyelmet fordított arra, hogy az állítólagos vagy ténylegesen bekövetkezett eljárási szabálysértések milyen súlyúak (vö. az ügy szempontjából jelentős nyilatkozathoz való hozzáférést akadályozta-e meg), a büntetőeljárás mely szakaszában következtek be, milyen potenciális hatást gyakorolnak a terhelt eljárási jogainak érvényesülésére (vö. védekezés ellehetetlenítése, terhelt terhére bejelentett fellebbezésről való értesítés elmaradása).

- [28] 4. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján „az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat mindig az adott eljárásfajta keretein belül vizsgálja. Az Alkotmánybíróság ezért szükségképpen vizsgálja a jogvita természetét, és az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit annak megítélése végett, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményei az adott eljárás keretein belül érvényesültek-e.” {3303/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [54]}
- [29] 4.1. A tanácsülésről szóló értesítés és az ügyészi észrevétel kézbesítésének elmaradása alkalmas lehet a fegyveregyenlőség elve és a védelemhez való jog lényeges tartalmának megsértésére. Ennek oka az, hogy alappal bízhat a védelem abban, hogy a tanácsülésről szóló értesítésig van lehetősége az indokolás előterjesztésére, és a másodfokú fórummal tudatni azt, hogy álláspontja szerint miért téves a támadott határozat, mert a fellebbezés indokolásának előterjesztésére nyitva álló határidő a Be. 584. § (6) bekezdés szerint a tanácsülés időpontjához igazodik. Másfelől nem zárható ki, hogy a meg nem ismert ügyészi észrevételre a védelem szakmailag nagy horderejű és az eljárás kimenetelét meghatározó választ adjon. A fentiek tükrében azonban annak megválaszolásához, hogy a fegyveregyenlőség elve és a védelemhez való jog a konkrét ügyben is sérült-e, annak sajátosságait, körülményeit is értékelni szükséges.
- [30] 4.2. Az Alkotmánybíróság az alapügy alábbi vonatkozásait emeli ki.
- [31] Az eljárási szabályszegés nem a büntetőeljárás kezdeti fázisában, az ügy menetét potenciálisan nagymértékben befolyásoló nyomozati szakban következett be, hanem rendkívüli jogorvoslati eljárás nyomán megnyílt fellebbezéshez kapcsolódóan.
- [32] A perújítással és az annak keretében beszerzendő bizonyítékokkal kapcsolatos indítványait a védelem megtehetette, álláspontját ismertethette a bírósággal az eljárás számos pontján. Az ügyészségi átirat *de facto* sem tartalmazott olyan új elemet, amelyet az eljárás során korábban nem ismert volna meg a védelem, tehát kizárt az, hogy a másodfokú bíróság a perújítással kapcsolatos két releváns álláspont közül csak az egyiket ismerhette volna meg, s így hozta volna meg döntését.
- [33] Ugyan a Be. 584. § (5) bekezdése lehetővé teszi fellebbezésben új tény állítását, illetve új bizonyítéokra történő hivatkozás előadását, annak korlátjaként állítja, hogy ilyet csak abban az esetben lehet előterjeszteni, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. Az alapügyben különös jelentősége van azonban annak, hogy a fellebbezésre – szükségszerűen a jogerős ítéletben nem, vagy nem megfelelően elbírált bizonyítékok értékelésére irányuló – perújítási szakaszban került sor, és hogy ilyen, a Be. 600. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján kötelező tárgyalás tartását megalapozó körülményre az alkotmányjogi panasz sem utalt.
- [34] Kiemelendő továbbá, hogy a perújítást elutasító elsőfokú végzéssel szemben fellebbezést kizárólag a védelem (indítványozók és védőjük) jelentett be. Ebből következik, hogy eleve kizárt volt annak a lehetősége, hogy az indítványozók helyzete – akár egy ügyészségi észrevétel folytán – a másodfokú bíróság döntése nyomán hátrányosabb legyen annál, mint amilyen az elsőfokú végzés kihirdetésekor volt {lásd különösen: 3412/2020. (XI. 26.) AB határozat, Indokolás [28]}.
- [35] 4.3. Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy gyakorlata szerint egy bírói döntés megsemmisítésének további feltétele az is, hogy az – alaptörvényt sértés szintjét elérő – eljárási szabálysértés az érintett bírósági döntés alaptörvény-ellenességét eredményezze. A terhelti kihallgatáson való védői jelenléttel kapcsolatos ügyben az Alkotmánybíróság ezt a következő kérdéssé transzformálta: „a panaszban kifogásolt terhelti vallomáson alapul-e az elítélés” {8/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [56]}. Az Alkotmánybíróság a konkrét ügy tekintetében kiemeli azt, hogy a jogerős végzést hozó bíróság az elsőfokú bírósági eljárás egészét – köztük a védői bizonyítási indítványokkal kapcsolatos mérlegelést is – átfogóan értékelte, tehát a perújítás jogerős elutasítása nem a főügyészségi átiraton alapult. A konkrét ügy sajátosságai alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az ügyészségi észrevétel kézbesítésének és a tanácsülésről szóló értesítésnek az elmaradása az indítványozó oldalán nem idézett elő alaptörvény-ellenességet.
- [36] Utal arra is az Alkotmánybíróság, hogy a védelem az ügyben nem volt elzárva a fellebbezés indokolásának lehetőségétől: az indítványozóknak csaknem három hónapjuk volt annak előadására, hogy az elsőfokú bírói döntés milyen hibákban szenved. Az indítvánnyal ellentétben nem volt szükségszerű a védelem részéről az ügyészi észrevétel bevárása sem, hiszen annak megtétele nem kötelező a Be. 586. § (1) bekezdés értelmében.

Az elsőfokú határozatot az indítványozók támadták, ezért a fellebbezésük indokainak kifejtése alapvetően az ő érdekük volt. Erről tanúskodik az elsőfokú és másodfokú perújítási végzés is. A konkrét ügyben az ügyészség álláspontjával egyező döntés született első fokon, ezért nem volt logikus, hogy alapvetően új, a védekezés szempontjából eddig nem értékelt releváns elem jelenik meg az ügyészségi átiratban, ahogyan ilyen nem is jelent meg abban.

- [37] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy a bíróság a támadott végzéssel sem az indítványozók Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, sem a XXVIII. cikk (3) bekezdése szerinti védelemhez való jogát nem sértette meg. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

Budapest, 2021. április 27.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2004/2019.

